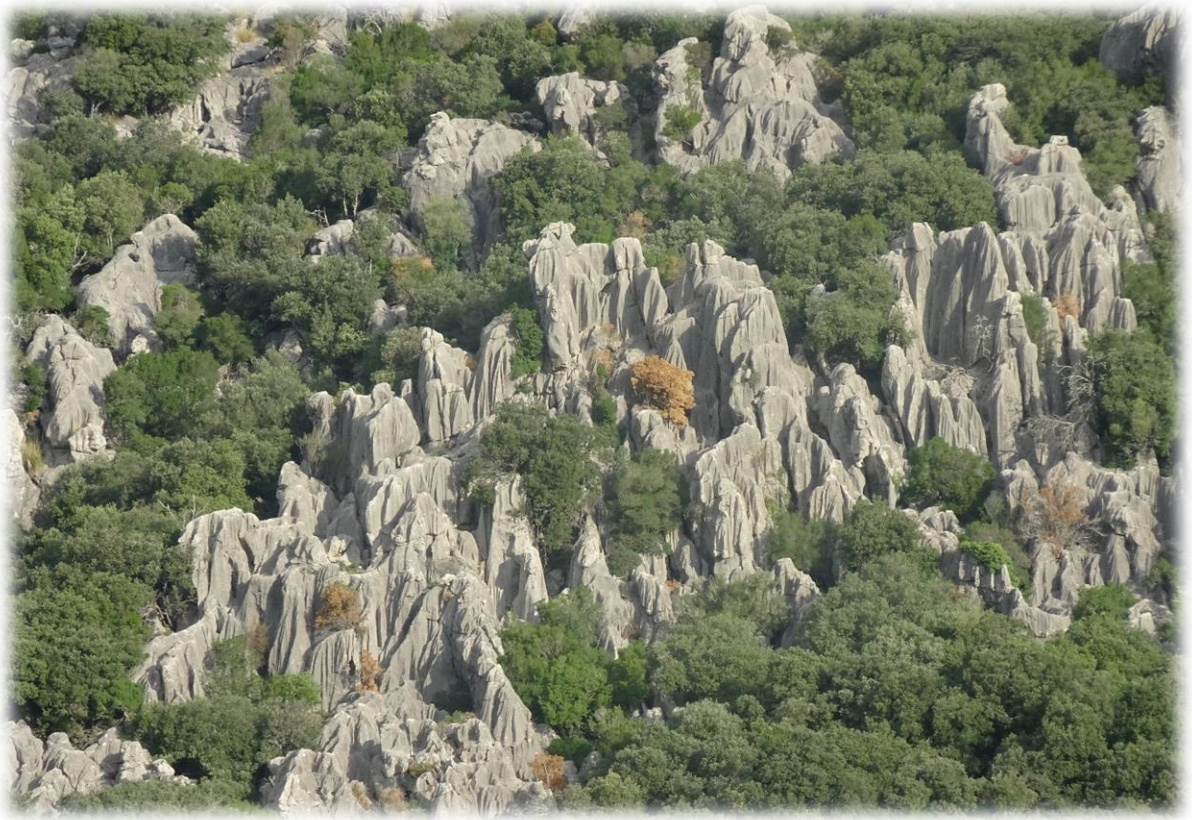

We krijgen zicht op het door water gebeeldhouwde rotsen. Een proces van miljoenen jaren.

De steeneik levert zeer hard, zwaar hout, in kleine afmetingen, dat azijnhout genoemd wordt, waarschijnlijk afgeleid van azinheira, de naam van de boom in het Portugees. Het leent zich

voor onderdelen die zwaar belast worden zoals in de wagenmakerij en in windmolens voor de kammen van de wielen. Het hout wordt ook als brandhout zeer gewaardeerd.

Aan de refuge de Son Amer houden we even halt. Van aan de refuge hebben we tevens mooi zicht op het klooster van Lluc.

Een kalkoven is een oven waarin een calciumcarbonaat (CaCO_3) bevattende grondstof (schelpen of kalksteen) wordt gebrand, waarbij ongebluste kalk (CaO) ontstaat. Een

schelpkalkoven is een oven in een kegelvormige toren, met een hoogte variërend van 15 tot 20 meter en een doorsnede aan de basis van meestal 5 tot 7 meter. Schelpkalkovens werden gebruikt voor de fabricage van schelpkalk, een grondstof voor mortel.

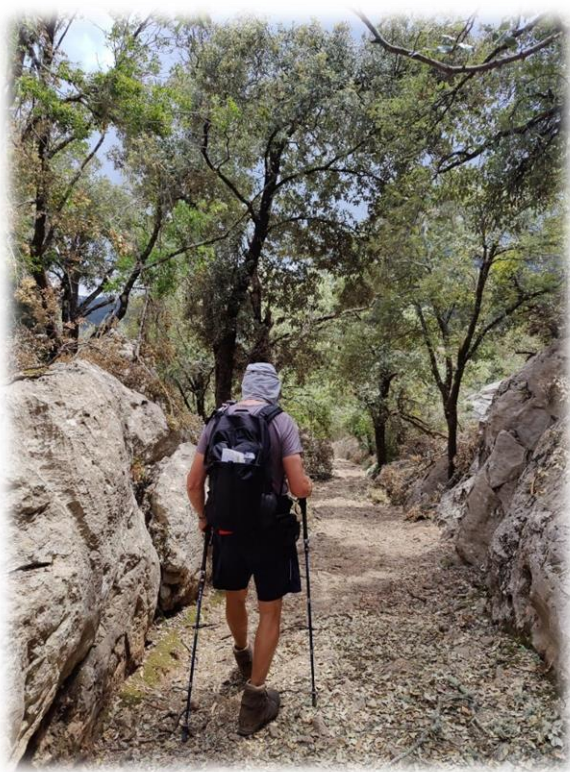
Af en toe dienen we over een muurtje te klauteren maar hiervoor heeft men een soort van trap gemaakt.

De putten die we zien zijn niet steeds kalkovens. Sommige putten zijn een restant van een ijskelder. Hierin deed men sneeuw want ijs was veelal niet te vinden op het eiland. Als de sneeuwlaag dik genoeg is vormt er zich onderaan een ijslaag. Men dekte dit af met stro voor

de isolatie. In de zomer nam men dan een stuk ijs en plaatste dit in de keuken in een kast. In die kast werden dan bederfbare waren zoals groenten, vlees en vis bewaard. Die kast was van hout en goed geïsoleerd. We gebruiken nog steeds de naam van zo'n kast, namelijk ijskast.

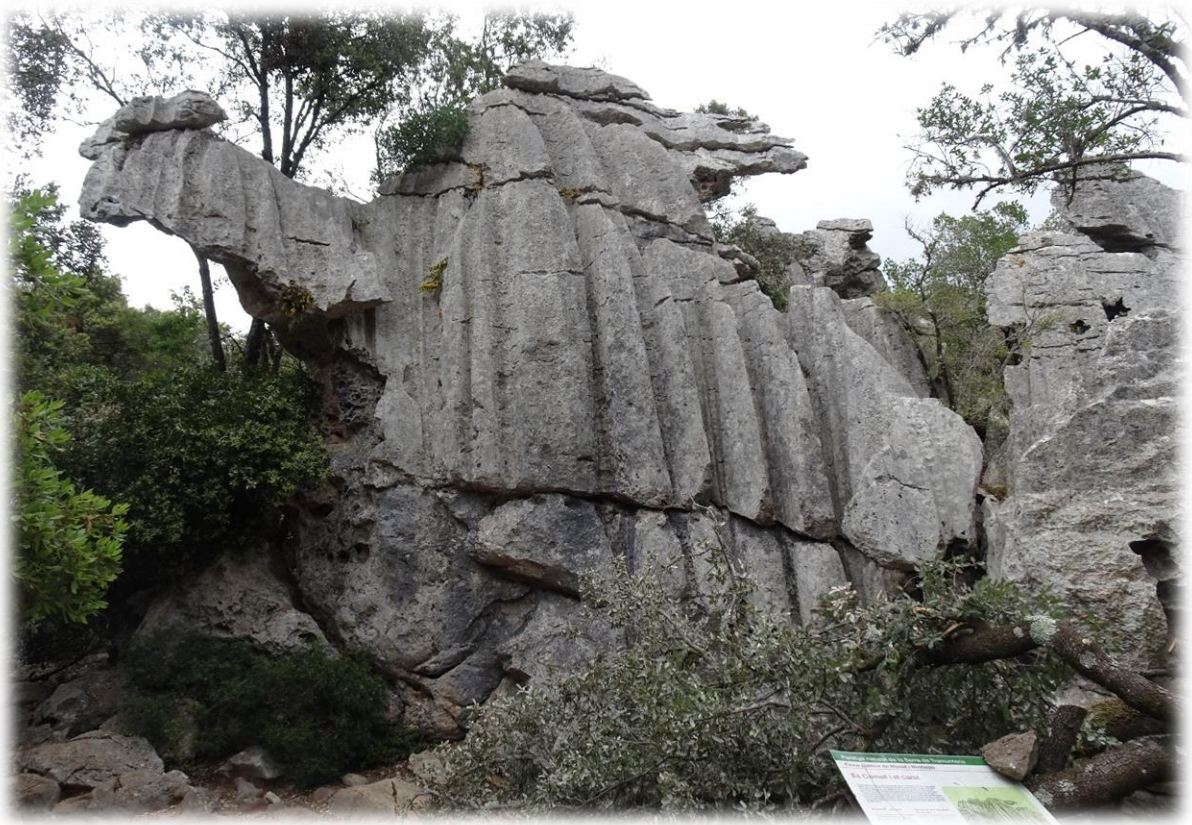
Affodil vindt men vooral rond het Middellandse Zeegebied en in het zuidwesten van Azië. De gedroogde stengels worden in sommige gebieden gebruikt om manden van te vlechten. In

Italië worden de bladeren gebruikt om burrata, een soort kaas, in te wikkelen. Zowel kaas als bladeren zijn hooguit een paar dagen houdbaar en wanneer de bladeren verwelkt zijn is duidelijk dat de kaas niet goed meer is. Op Sardinië wordt honing van de bloemen geproduceerd.

De natuur heeft grillige vormen gemaakt in het gesteente. Op sommige plaatsen lijkt het wel of men met een hamer en bijtel de rotsen heeft bewerkt.

Een veel bezochte rotsformatie is de kameel.

Vanop de hoogste plaatsen kan men in de verte de zee zien.

Arbeiders zijn aan het werk om, langs de weg, een waterleiding aan te leggen.

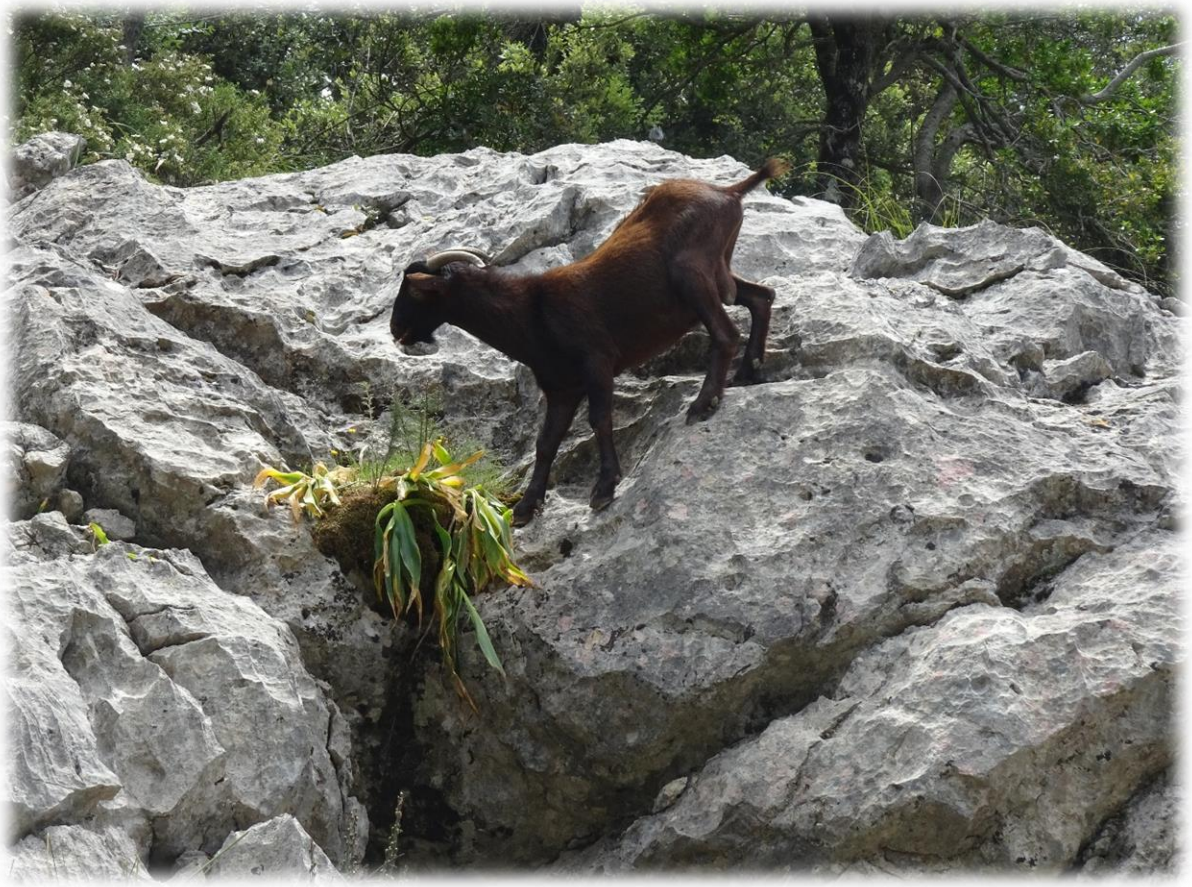

Overal in Mallorca is men begonnen met het restaureren van de oorspronkelijke paden die de dorpen met elkaar verbinden. Het is een ambachtelijk werk dat zeer arbeidsintensief is. Steen voor steen dient men uit te zoeken of deze wel past in de puzzel en af en toe dient men een

steen dan nog wat bij te schaven zodat deze goed past. Een man doet hier het werk en twee anderen staan er op te kijken.

Een geit of gems springt van rots naar rots.

Na onze wandeling brengen we een bezoek aan het klooster Lluc. Het Klooster Lluc is een bedevaartsoord in de gemeente Escorca in het noorden van het eiland Mallorca. Het ligt in

een dal, 525 meter boven de zeespiegel, en is omgeven door meer dan 1.000 meter hoge bergen. In dit goed bewaarde klooster wonen en werken tegenwoordig nog steeds monniken.

Het klooster werd gesticht in de 13e eeuw op de plaats waar een Moorse herdersjongen een standbeeld van de Maagd "La Moreneta" (de zwarte Madonna) had ontdekt. Het beeld is in

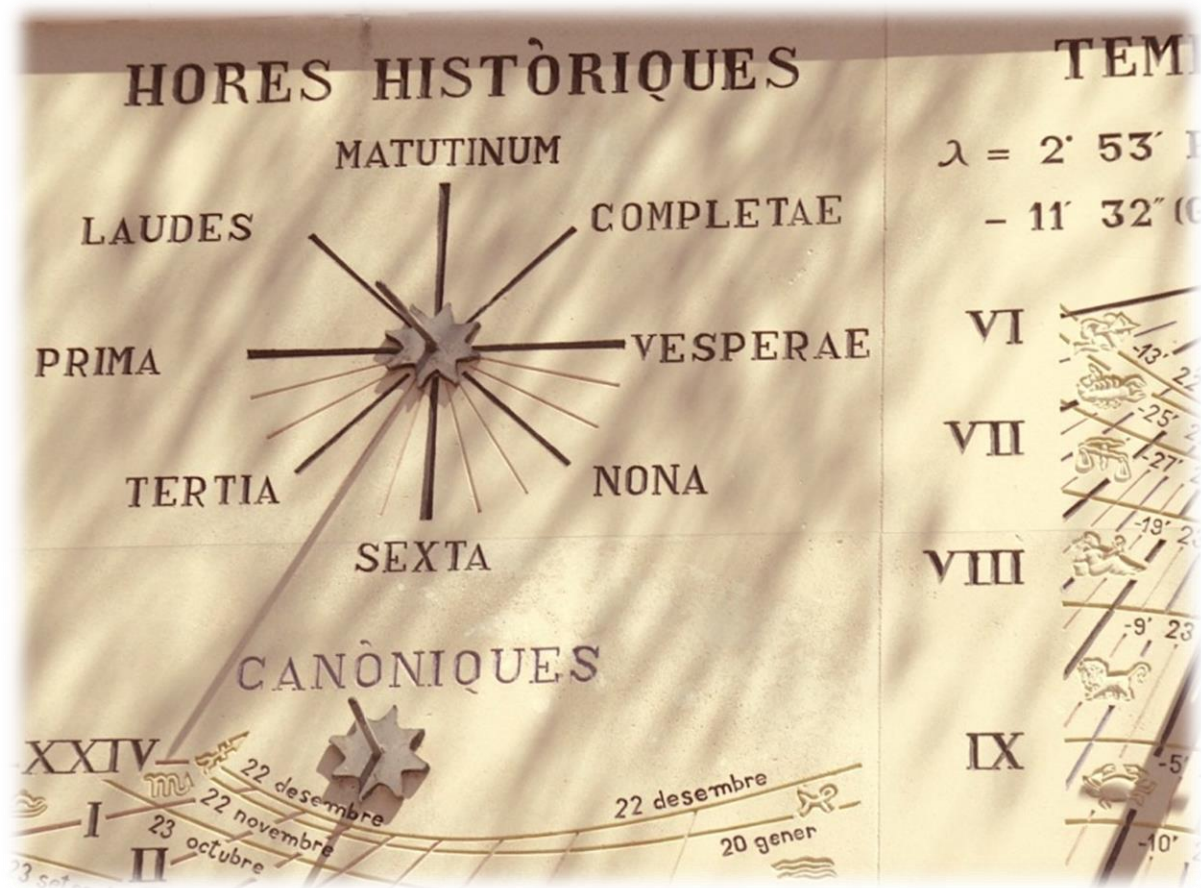
de loop der jaren met edelstenen bezet en siert nu de kapel, achter het barokke altaar van de kloosterkerk. Lluc wordt beschouwd als de belangrijkste bedevaartsoord op Mallorca.

Verder zijn in het klooster een kostschool, een museum en tal van op de toeristen gerichte faciliteiten te vinden. In de voormalige herberg, gebouwd in 1568, zijn workshops en een

souvenirwinkel. In het hoofdgebouw is een restaurant voor de gasten ondergebracht. Achter de kloostergebouwen is een botanische tuin met een kleine expositie over het behoud van het milieu van de Mallorcaanse berggebied.

Tevens vind je achter het klooster het rozenkranspad met beelden van Antoni Gaudi. In het museum is een expositie over de lokale archeologie, religieuze kunst en folklore.

Verschillende muziekinstrumenten, wapens, keramiek, schilderijen en kostuums zijn tentoongesteld. De entree voor het klooster is gratis, maar voor het museum moet je een

kaartje kopen. De cellen van de voormalige monniken worden tegenwoordig verhuurd aan bezoekers. Er zijn 81 kamers en 39 appartementen in het gastenverblijf beschikbaar.

We bezoeken ook de botanische tuin waar we rustig kunnen rondslenteren tussen al het groen, de bomen, bloemen en planten.

Cistusrozen zijn een geslacht uit de zonneroosjesfamilie. Er kan thee van gemaakt worden en door liefhebbers wordt beweerd dat de thee antivirale werking zou hebben. Maar

wetenschappelijk wordt dit niet ondersteund. Cistusrozen maken echter steeds weer nieuwe bloemen aan, waardoor ze wekenlang of zelfs maandenlang in bloei staan. De geurende bloemen trekken allerlei insecten aan, zoals bijen en vlinders.

Je hebt witte en je hebt purperachtige cistusrozen. De blaadjes van de bloem zien er steeds nogals papierachtig en verfrommeld uit.

En zoals gewoonlijk sluiten we de wandeling af met een terrasje.

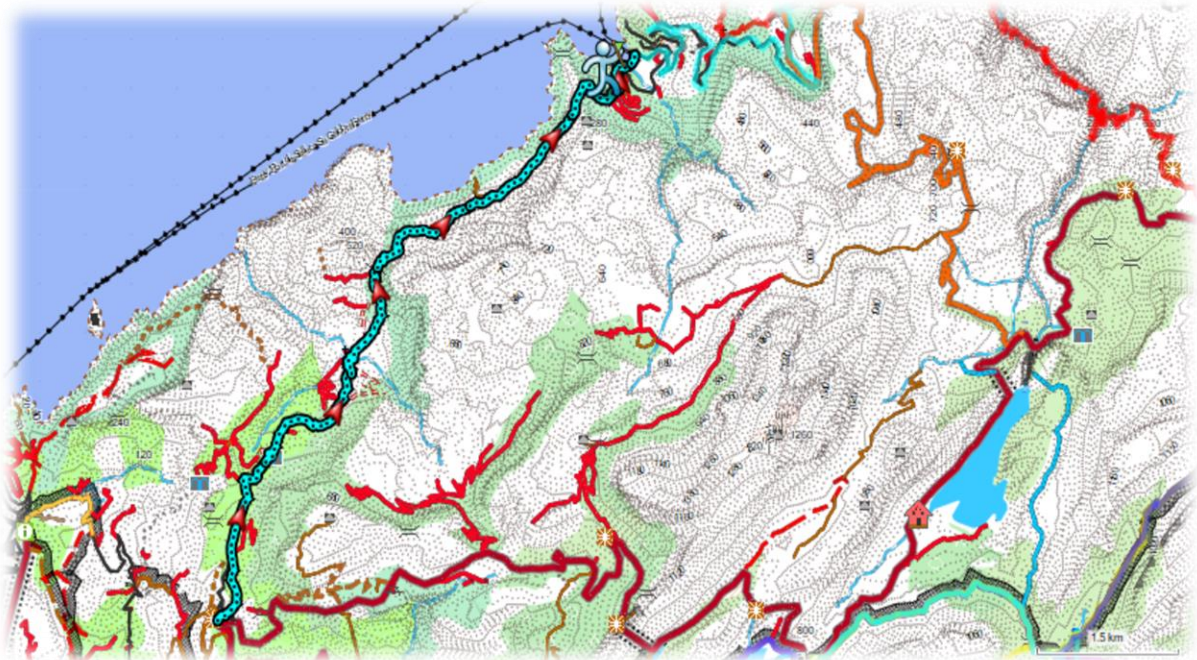

Onderweg houden we nog even halt aan een mirador.

Donderdag 23 mei 2024

Soort : Wandeling in lijn van de Mirador de ses Barques naar Cala Tuent
Afstand : 13 km
Stijgen : 300 m
Dalen : 700 m
Duur : 6 uur

We starten onze wandeling aan de Mirador de les Barques van waaruit we een prachtig zicht hebben op Port de Sollè en zijn haven.

De Romeinen brachten zo'n 2.000 jaar geleden de olijfboom mee naar hier. Op Mallorca staan er tal van olijfbomen die ouder zijn dan duizend jaar. De Spaanse olijfboom zou tevens

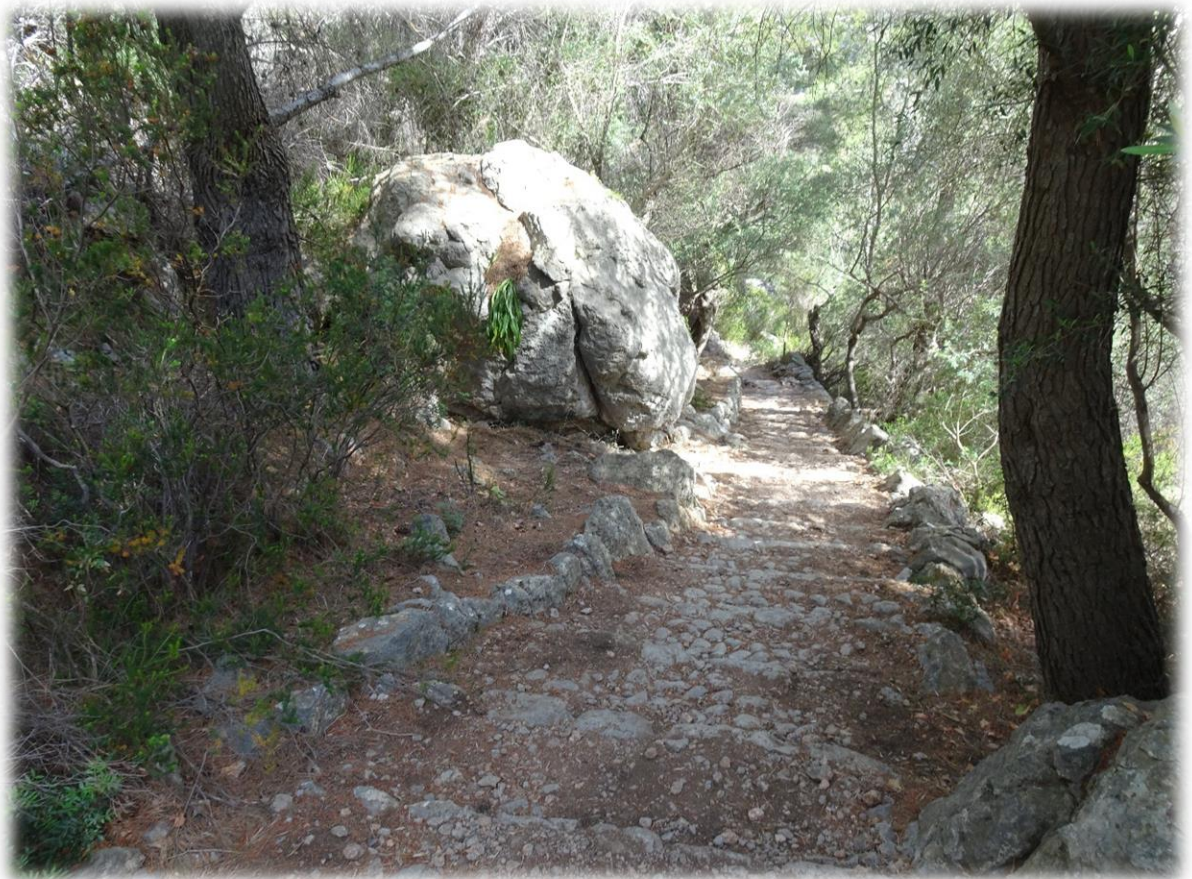
behoren tot de meest ziekteongevoelige soort. Olijven worden niet vers van de boom gegeten. Ze worden eerst een jaar lang in een zoutwaterbadje gelegd om de bittere smaak te verwijderen.

Enkele jaren geleden, bij de voorbereiding van deze reis zagen wij op deze plaats een paar vechtende geitenbokken. We staan er minutenlang op te kijken maar de bokken trekken zich daar niets van aan en doen rustig verder. Telkens springt er één bok in de hoogte en ramt

daarna, met zijn hoorns, de hoorns van de andere bok. Dit maakt telkens een lawaai dat ver te horen is.

Geiten zijn in staat om zich in sobere omstandigheden heel goed te handhaven en voort te planten. Daarom werden zij vroeger vaak door arme mensen gehouden, in plaats van koeien.

Zij eet graag gras, kruiden, groenten, plantenscheuten, bladeren en boomschors. Een geit is een herkauwer.

Vingerhoudskruid bloeit van mei tot oktober; terwijl de stengel doorgroeit en nieuwe bloemen vormt, vormen zich onderaan al zaaddozen. Na rijping bevat een doos tientallen zaadjes. De plant komt in

heel Europa voor en is daarbuiten bij geschikte omstandigheden vaak ingeburgerd. De plant bevat dioxine en is erg giftig. Digoxine wordt gewonnen uit de bladeren van tweejarige planten en wordt gebruikt bij behandeling van bepaalde hartritmestoornissen. De plant wordt gerekend tot de zogenaamde heksenkruiden. Hij wordt soms genoemd als ingrediënt voor heksenalf.

